

Viata în Lumină

Cele trei epistole generale ale apostolului Ioan

Prima epistolă a lui Ioan

Prolog

1 ¹ Ceea ce vă vestim noi este ceea ce era de la început și am auzit noi înșine, ce am văzut și am privit cu ochii noștri, și ceea ce am atins cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții. ² Pentru că Viața a venit și ni s-a arătat^a, iar noi am văzut-o și vă dăm mărturie despre ea. Noi vă vestim viața veșnică aflată la Tatăl și care ni s-a arătat. ³ Ce am văzut și am auzit aceea vă vestim și vouă, ca să fiți în unitate cu noi, în unirea pe care o avem noi cu Tatăl și cu Fiul său, Isus Hristos. ⁴ Vă scriem rândurile acestea ca bucuria voastră^b să fie deplină.

^a 1.2 Lit.: „a venit” sau „s-a arătat”, sau ambele sensuri.

^b 1.4 Variantă: „bucuria noastră”.

Trăirea în lumină

⁵ Și iată vestea pe care am auzit-o de la El și pe care v-o aducem^c: Dumnezeu este lumină și în El nu este nici un fel de întuneric. ⁶ Dacă spunem că suntem uniți cu El, dar umblăm în întuneric, mințim și nu trăim în adevăr; ⁷ dar dacă umblăm în lumină, după cum El este în lumină, atunci suntem în unitate unii cu alții, iar sângele lui Isus, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat. ⁸ Dacă spunem^d că nu avem păcat, ne înșelăm și adevărul nu este în noi. ⁹ Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nedreptate. ¹⁰ Însă dacă susținem^e că nu am păcătit, prin aceasta Îl

^c 1.5 Lit.: „v-o vestim”.

^d 1.8 Sau: „am pretins”, sau „dacă am pretins și pretindem în continuare...”

^e 1.10 Lit.: „am spus, „am afirmat” .

declarăm mincinos și Cuvântul Lui nu este în noi.

Ieșirea din păcat

2¹ Copiii mei, vă scriu aceste rânduri ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit^f, avem un apărător^g la Tatăl, pe Isus Hristos cel drept.² El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, și nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale întregii lumi.³ Și așa cunoaștem că L-am cunoscut pe El: dacă păzim poruncile Lui.⁴ Cel care spune „Îl cunosc”, dar nu păzește poruncile Lui, este mincinos și adevărul nu este în el.⁵ Cine însă Îi păzește cuvântul, în el cu adevărat iubirea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită^h: prin aceasta cunoaștem că suntem în El.⁶ Cel care spune că rămâne în El trebuie să trăiască la fel cum a trăit și El.

⁷ Iubiții mei, nu vă scriu o poruncă nouă, ci porunca veche pe care o

^f_{2.1} Sau: „a păcătuit o dată”, adică nu păcătuieste în continuu.

^gSau: „mijlocitor”.

^h_{2.5} Sau: „completă”.

aveați de la început. Porunca veche este cuvântul pe care l-ați auzit deja.

⁸ Totuși vă scriu o poruncă nouă – care este adevărată la El, după cum este adevărată și între voi: aceea că întunericul trece, iar lumina cea adevărată strălucește deja!⁹ Cel care spune că viețuieșteⁱ în lumină, dar îl urăște pe fratele său, se află încă în întuneric.¹⁰ Cel care însă îl iubește pe fratele său rămâne în lumină și în el nu este nici un prilej de cădere^j.

¹¹ Dar cine îl urăște pe fratele său se află în întuneric, umblă în întuneric și nu știe unde merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii^k.

Poemul vârstelor creștinului

¹² Vă scriu vouă, copiilor,
fiindcă v-au fost iertate păcatele
datorită^l Numelui Său.

¹³ Vă scriu vouă, părinților,

ⁱ_{2.9} Lit.: „este”. Adică trăiește permanent așa, rămâne în lumină.

^j_{2.10} Lit.: „de poticnire”, „de scandal”. Adică, nici el nu este în primejdie să cadă, nici nu îi face pe alții să cadă.

^k_{2.11} Versetul 2:11 menționează de trei ori întunericul, arătând starea jalnică a celui care își urăște fratele.

^lSau: „pentru”.

fiindcă L-ați cunoscut pe Cel ce
este de la început.

Vă scriu vouă, tinerilor,
fiindcă l-ați învins pe Cel Rău.

¹⁴ V-am scris vouă, copilașilor,
fiindcă L-ați cunoscut pe Tatăl.

V-am scris vouă, părinților,
fiindcă L-ați cunoscut pe Cel ce
este de la început.

V-am scris vouă, tinerilor,
fiindcă sunteți puternici
și cuvântul lui Dumnezeu rămâne
în voi
și l-ați învins pe Cel Rău.

Dragostea creștină și lumea

¹⁵ Să nu iubiți lumea, nici cele ce
sunt în lume. Dacă cineva iubește
lumea, iubirea Tatălui nu este în el.

¹⁶ Căci tot ceea ce este în lume,
poftirile trupului, poftirile ochilor și
aroganța vieții, nu este de la Tatăl,
ci este din lume^m. ¹⁷ Iar lumea se
duce, și la fel se duc și poftirile ei;
dar cel ce face voia lui Dumnezeu
rămâne veșnicⁿ.

^m_{2.16} Lit.: „pofța cărnii, pofța ochilor și
aroganța vieții”.

ⁿ_{2.17} Lit.: „rămâne în veac”.

Despre venirea lui Antihrist

¹⁸ Copilașilor, este ceasul din urmă
și, după cum ați auzit despre venirea
lui Antihrist, iată acum au și venit
mulți antihriști. Aceasta ne arată^o că
este ceasul din urmă. ¹⁹ Ei au ieșit
dintre noi, dar nu erau ai noștri.
Pentru că dacă erau ai noștri ar fi
rămas cu noi, dar trebuia să se arate
că nu toți sunt de-ai noștri. ²⁰ Voi
aveți Ungerea^p de la Cel Sfânt și toți
cunoașteți aceasta. ²¹ Nu v-am scris
fiindcă n-ați cunoaște Adevărul, ci
pentru că îl cunoașteți și pentru că
nici o minciună nu vine din adevăr.

²² Cine este mincinosul, dacă nu
acela care nu recunoaște că Isus este
Hristosul? Acesta este antihristul, cel
care nu îi mărturisește^q pe Tatăl și
pe Fiul. ²³ Cine-l neagă pe Fiul, nu-l
are nici pe Tatăl. Cine îl mărturisește
pe Fiul, Îl are și pe Tatăl. ²⁴ Voi însă,
să păstrați în voi ceea ce ați auzit de
la început. Și dacă rămâne în voi
ceea ce ați auzit de la început și voi
veți rămâne în Fiul și în Tatăl. ²⁵ Și

^o_{2.18} Lit.: „prin aceasta cunoaștem”.

^p_{2.20} Posibil să însemne la Ioan: „Duhul”.

^q_{2.22} Lit.: „care îi neagă”.

aceasta este făgăduința pe care El ne-a făcut-o: viața veșnică.

²⁶ V-am scris acestea cu privire la cei care vă înșală. ²⁷ Cât despre voi, Ungerea pe care ați primit-o de la El rămâne în voi și nu aveți nevoie să vă învețe cineva; ci așa cum Ungerea Lui vă învață toate – și ea este adevărată, nu mincinoasă – așa cum v-a învățat ea, rămâneți în El.

Copiii lui Dumnezeu

²⁸ Și acum, copiii mei, rămâneți în El, ca atunci când va veni^f să avem îndrăzneală și să nu rămânem de rușine înaintea Lui, la arătarea Sa.

²⁹ Dacă știți că El este drept, știți că oricine înfăptuiește^s dreptatea este născut din El.

3 ¹ Vedeți câtă iubire ne-a arătat Tatăl, încât suntem numiți „copii ai lui Dumnezeu” - și suntem. Iar lumea de aceea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. ² Iubiții mei, acum suntem copii ai lui Dumnezeu și ce

vom fi nu s-a descoperit încă. Dar știm că atunci când se va descoperi vom deveni asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea așa cum este. ³ Și oricine are această nădejde în El se curățește, așa cum El este curat.

⁴ Oricine săvârșește păcat săvârșește nelegiuire, căci păcatul este nelegiuire. ⁵ Și știți că El S-a arătat ca să ridice păcatele, iar în El nu este păcat. ⁶ Oricine rămâne în El nu stă să păcătuiască^t. Oricine păcătuiește^u însă, nu L-a văzut și nici nu L-a cunoscut. ⁷ Copiii mei, să nu vă înșele nimeni. Cel care înfăptuiește dreptatea este drept, așa cum El este drept. ⁸ Cel care săvârșește mereu păcate^v este de la Diavol, pentru că Diavolul a păcătuیت încă de la început. Pentru aceasta s-a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să nimicească lucrările Diavolului.

^t 3.6 Sau: „nu continuă să păcătuiască”.

^u 3.6 Sau: „păcătuiește în voie, liber, în continuu”.

^v 3.8 Sau: „cel ce face (mereu) păcatul”, sau „săvârșitorul de păcat”.

^f 2.28 Sau: „se va arăta”.

^s 2.29 Sau: „lucrează, acționează drept”.

⁹ Oricine s-a născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat^w, căci sămânța lui Dumnezeu rămâne în el, și nu poate păcătui, pentru că s-a născut din Dumnezeu. ¹⁰ Prin aceasta se vede care sunt copiii lui Dumnezeu și care sunt copiii Diavolului: oricine nu împlinește cu perseverență dreptatea^x și nu îl iubește^y pe fratele său nu este din Dumnezeu.

Iubirea frățească și viața practică

¹¹ Pentru că aceasta este vestea pe care ați auzit-o de la început: să ne iubim unii pe alții. ¹² Să nu facem cum a făcut Cain care era de la Cel Rău și și-a ucis fratele. Și de ce l-a ucis? - pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

¹³ Să nu vă mirați, fraților, dacă vă urăște lumea. ¹⁴ Noi știm că am trecut de la moarte la viață fiindcă îi iubim pe frați. Cel care nu iubește rămâne în moarte. ¹⁵ Și oricine nu îl iubește pe fratele său este un ucigaș.

^w 3.9 Sau: „nu continuă să facă păcatul”.

^x 3.10 Sau: „nu continuă să facă ceea ce e drept”.

^y 3.10 Sau: „nu continuă să îl iubească pe fratele său”.

Și știți că în nici un ucigaș viața veșnică nu stă și nu rămâne. ¹⁶ Prin aceasta am cunoscut noi iubirea: El și-a dat viața pentru noi și, atunci, și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați. ¹⁷ Dacă cineva are bogățiile lumii și îl vede pe fratele său că se află în nevoie și își închide inima față de el, cum poate să rămână în el iubirea lui Dumnezeu? ¹⁸ Copiii mei, să nu iubim cu declarații și cu vorbe^z, ci practic și adevărat.

Încrederea în Dumnezeu

¹⁹ Și prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și înaintea Lui ne vom liniști inimile, ²⁰ căci, și atunci când inimile noastre ne condamnă, Dumnezeu este mai mare decât inimile noastre și cunoaște totul^{aa}.

²¹ Iubiții mei, dacă inima noastră nu ne condamnă, atunci avem îndrăzneală înaintea lui Dumnezeu.

²² Și orice i-am cere vom primi de la El, pentru că păzim poruncile Lui și

^z 3.18 Lit.: „cu teorii (logos) și limba (glosa)”.

^{aa} 3.20 Aici este vorba de un conflict între noi și conștiință, în care Dumnezeu poate interveni cu iertare și har, ca să ne dea liniște, sfintire și hotărâre pentru o viață curată.

înfăptuim ceea ce este plăcut înaintea Lui.²³ Și aceasta este porunca Lui: să credem în numele Fiului Său Isus Hristos și să ne iubim unii pe alții, după cum ne-a poruncit.²⁴ Și cine păzește poruncile Lui rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne într-un asemenea om. Și prin aceasta cunoaștem că El rămâne în noi: prin Duhul pe care ni L-a dat.

Discernerea duhurilor

4¹ Iubiții mei, să nu vă încredeți în orice duh, ci cântăriți^{ab} duhurile și vedeți dacă sunt de la Dumnezeu; fiindcă mulți profeți mincinoși s-au ivit în lume.² Prin aceasta cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu.³ Dar orice duh care nu Îl mărturisește pe Isus, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul Antihristului, despre care ați auzit că vine, iar acum este deja

în lume^{ac}.⁴ Voi sunteți din Dumnezeu, copiii mei, și i-ați învins, pentru că Cel care este în voi este mai mare decât cel care este în lume.⁵ Ei sunt din lume, de aceea vorbesc ca aceia din lume, iar lumea îi ascultă.⁶ Noi suntem din Dumnezeu. Pe noi ne ascultă cel care-L cunoaște pe Dumnezeu, iar cel care nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta deosebim^{ad} Duhul adevărului și duhul înșelăciunii.

Iubirea și credința

⁷ Iubiții mei, să ne iubim unii pe alții, pentru că iubirea este de la Dumnezeu și oricine iubește s-a născut din Dumnezeu și Îl cunoaște.⁸ Cel care nu iubește nu L-a cunoscut pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire.⁹ Iar iubirea lui Dumnezeu așa s-a revelat printre noi, prin faptul că Dumnezeu L-a trimis în lume pe Fiul Său, Unul Născut,^{ae} ca să trăim prin

^{ac}4.3 Versetul referă fie la duhul antihristic care este în lume deja, fie la Antihrist însuși.

^{ad}4.6 Lit.: „cunoaștem”.

^{ae}Sau: „Singurul Său Fiu”.

^{ab}4.1 Sau: „cercetați”, „verificați”, „evaluați”, „încercați”.

El. ¹⁰ În aceasta stă iubirea: nu în faptul că noi L-am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și L-a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. ¹¹ Iubiții mei, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu, și noi trebuie să ne iubim unul pe altul. ¹² Pe Dumnezeu nu L-a văzut nimeni, niciodată. Dar dacă ne iubim unii pe alții Dumnezeu rămâne în noi și iubirea Lui în noi este desăvârșită.

¹³ Prin aceasta cunoaștem că rămânem în El și El în noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său ^{af}. ¹⁴ Iar noi L-am văzut și dăm mărturie că Tatăl L-a trimis pe Fiul ca să fie Mântuitorul lumii. ¹⁵ Dacă dă cineva mărturie că Isus este Fiul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu. ¹⁶ Noi am cunoscut și am crezut iubirea ^{ag} pe care Dumnezeu o are față de noi ^{ah}.

Dumnezeu este iubire, iar cel care rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne în

el. ¹⁷ În felul acesta ajunge iubirea desăvârșită în noi, ca să putem avea îndrăzneală în ziua judecății, pentru că așa cum este El, la fel suntem și noi în această lume. ¹⁸ Nu există teamă în iubire; dimpotrivă, iubirea desăvârșită alungă teama, căci teama duce la pedeapsă ^{ai}, iar cel care se teme nu a ajuns desăvârșit în iubire. ¹⁹ Noi Îl iubim fiindcă El ne-a iubit mai întâi. ²⁰ Dacă cineva spune: „Eu îl iubesc pe Dumnezeu”, dar îl urăște pe fratele său, este mincinos. Căci acela care nu-și iubește fratele pe care îl vede, nu are cum ^{aj} să îl iubească Dumnezeu, pe care nu-l vede. ²¹ Și aceasta este porunca pe care o avem de la El: cel care Îl iubește pe Dumnezeu, să-și iubească și fratele!

Testul iubirii frățești

5 ¹ Oricine crede că Isus este Hristosul este născut din Dumnezeu și oricine îl iubește pe Cel care aduce nașterea, îl iubește și pe cel care s-a născut din El. ² Prin

^{af} 4.13 Lit.: „din Duhul Său ne-a dat nouă.”

^{ag} Variantă: „în iubirea lui Dumnezeu”.

^{ah} 4.16 Lit.: „în noi”.

^{ai} 4.18 Lit.: „teama are pedeapsă”.

^{aj} 4.20 Lit.: „nu poate”.

aceasta cunoaștem că îi iubim pe copiii lui Dumnezeu, dacă Îl iubim pe Dumnezeu și dacă împlinim poruncile Lui. ³ Căci aceasta înseamnă să-l iubim pe Dumnezeu: să păzim poruncile Lui; iar poruncile Lui nu sunt grele.

⁴ Fiindcă oricine este născut din Dumnezeu învinge lumea; și aceasta este biruința care a învins deja lumea: credința noastră. ⁵ Și cine este acel care a biruit lumea, dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?

⁶ Isus Hristos este Acela care a venit prin apa botezului și prin sângele de la cruce ^{ak}: nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge. Iar Duhul este cel care dă mărturie, pentru că Duhul este Adevărul. ⁷ Căci trei sunt cei care dau mărturie: ^{al}

⁸ Duhul, apa și sângele. Și aceștia trei aduc una și aceeași mărturie ^{am}.

^{ak}_{5,6} Lit.: „prin apă și sânge”.

^{al} Unele manuscrise târzii (din sec. 4) adaugă: „...și trei dau mărturie în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt și aceștia trei sunt una. Și trei sunt care mărturisesc pe pământ, etc.”.

^{am}_{5,8} Lit.: „sunt una”.

⁹ Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este și mai mare, fiindcă aceasta este mărturia lui Dumnezeu: El a dat mărturie despre Fiul Său. ¹⁰ Cel care crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia aceasta în el însuși. Cel care nu Îl crede pe Dumnezeu Îl face mincinos, pentru că nu a crezut în mărturia pe care a dat-o Dumnezeu despre Fiul Său. ¹¹ Și aceasta este mărturia: Dumnezeu ne-a dat viață veșnică și această viață este în Fiul Său. ¹² Cel care Îl are pe Fiul are viața, iar cel care nu-l are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

Îndrăzneala rugăciunii

¹³ V-am scris aceste rânduri vouă, celor care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică. ¹⁴ Aceasta este îndrăzneala pe care o avem înaintea Lui: dacă îi cerem ceva potrivit voiei Lui, El ne ascultă. ¹⁵ Iar dacă știm că ne ascultă orice i-am cere, știm că am și dobândit ce am cerut de la El.

¹⁶ Dacă cineva îl vede pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce

la moarte, să ceară de la Dumnezeu și Dumnezeu îi va da viață, anume celor care nu păcătuiesc ceva spre moarte. Dacă e vorba de un păcat ce duce spre moarte, zic să nu se mai roage nimeni. ¹⁷ Orice nelegiuire^{an} este păcat, dar există păcătuire^{ao} care nu duce la moarte și există o păcătuire care duce la moarte.

Epilog

¹⁸ Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește; căci Acela care este născut din Dumnezeu îl păzește^{ap}, iar Cel Rău nu se atinge de el. ¹⁹ Știm că noi suntem din Dumnezeu și că întreaga lume se află sub puterea Celui Rău. ²⁰ Dar știm și că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat înțelegere, ca să-l cunoaștem pe Cel Adevărat. Iar noi suntem în prezența Celui Adevărat^{aq} și în prezența Fiului Său Isus Hristos^{ar}. Acesta este Dumnezeul Cel

Adevărat și aceasta este viața cea veșnică. ²¹ Copii, feriți-vă de idoli!

^{an}_{5.17} Lit.: „orice nedreptate”.

^{ao}_{5.16} Lit.: „există un păcat care duce la moarte.”

^{ap}_{5.18} Adică Isus, Fiul lui Dumnezeu.

^{aq}_{5.20} Lit.: „în Cel Adevărat”.

^{ar}_{5.20} Lit.: „în Fiul Său Isus Hristos”.

A doua epistolă a lui Ioan

Salutări

1 ¹Bătrânul^a către aleasa Doamnă și către copiii ei,^b pe care eu îi iubesc în adevăr – și nu numai eu, ci și toți cei care cunosc Adevărul – ²datorită Adevărului care rămâne în noi și care va fi cu noi în veci. ³Cu noi să fie harul, mila, pacea de la Dumnezeu Tatăl și de la Isus Hristos, Fiul Tatălui, în adevăr și iubire.

⁴M-am bucurat foarte mult să-i găsesc pe unii din copiii tăi umblând în adevăr, după porunca pe care am primit-o de la Tatăl. ⁵Și acum îți cer, Doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie o poruncă nouă, ci aceea pe care o

avem de la început – să ne iubim unii pe alții! ⁶Iar iubirea este aceasta: să trăim potrivit poruncilor Lui. Aceasta este porunca, așa cum ați auzit de la început, să trăiți în iubire.

Pericolul ereziei

⁷Pentru că au ieșit mulți înșelători, care nu-l mărturisesc pe Isus Hristos venit în trup. Acesta este înșelătorul și antihristul. ⁸Luați aminte la voi înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați dobândit, ci să puteți primi o răsplată deplină.

⁹Oricine nu rămâne în învățătura lui Hristos și se îndepărtează de ea, nu-l are pe Dumnezeu. Cel ce rămâne în învățătura lui Hristos, acela îi are și pe Tatăl și pe Fiul. ¹⁰Dacă vine cineva la voi și nu aduce această învățătură, să nu îl primiți în casă și să nu îi urați „bun venit”, ¹¹fiindcă

^aÎn comunitatea primară termenul „prezbiter” – „bătrân” se referea la o funcție de conducere din comunitatea Bisericii.

^bCu sensul: comunitatea creștină și membrii ei.

cel care îi spune așa devine părtaș la faptele lui rele.

Salutări finale

¹²Aș avea multe să vă spun, dar nu am vrut să vi le scriu cu cerneală pe hârtie; sper să vin la voi și să vă vorbesc față în față ^c ¹³Te îmbrățișează copiii surorii tale alese.

^cLit.: „gură către gură”.

A treia epistolă a lui Ioan

Salutări

1 ¹ Bătrânul^a către preaiubitul Gaius, cel pe care îl iubesc în adevăr.

² Preaiubitule, mă rog ca toate să îți meargă bine și să fii sănătos, așa cum îi merge bine sufletului tău.

³ Căci m-am bucurat mult atunci când au venit frații și au dat mărturie despre adevărul din tine și că umbli în adevăr. ⁴ Eu nu am bucurie mai mare decât să aud că fiii mei umblă în adevăr.

Colaboratori și adversari

⁵ Preaiubitule, tu te îngrijești cu credință de frați, chiar și de cei străini, care ⁶ au dat mărturie înaintea Bisericii despre iubirea ta. Bine vei face dacă îi vei ajuta în călătoria lor într-un mod vrednic de

Dumnezeu, ⁷ căci au plecat pentru numele Lui, fără să primească nimic de la Neamuri. ⁸ Iar noi suntem datori să primim astfel de oameni, ca împreună cu ei să lucrăm pentru adevăr.

⁹ Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, căruia îi place să fie cel dintâi dintre ei, nu ne primește. ¹⁰ De aceea, când voi veni, îi voi aminti de faptele lui, că răspândește împotriva noastră cuvinte rele; și, fiind nemulțumit cu acestea, nici el nu-i primește pe frați, nici celor ce vor să-i primească nu le îngăduie, și îi dă afară din Biserică. ¹¹ Preaiubitule, nu urma răul, ci binele. Cel care face binele este de la Dumnezeu. Cel care face răul nu l-a văzut pe Dumnezeu. ¹² Cât despre Dimitrie, pentru el au dat mărturie toți frații și chiar și Adevărul; și dăm și noi mărturie, iar

^aVezi nota de la 2 Ioan 1

tu știi că mărturia noastră este adevărată.

Salutări finale

¹³ Multe aveam să-ți spun, dar nu vreau să-ți scriu cu cerneală și condei. ¹⁴ Sper să te văd curând și să vorbim față către față^b. ¹⁵ Pace ție! Prietenii te îmbrățișează. Îmbrățișează-i pe fiecare din prietenii noștri în parte^c.

^bLit.: „gură către gură”.

^cLit.: „pe prieteni pe nume”. O referire la frații creștini și la surorile creștine.